בעזהשי"ת

וועג פון אמונה

געקליבענע פערל וועריטער פונעם
וועכנטליכן קונטרס דרך אמונה
פון די שמועסן פון
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ויצא

תשפ"ז

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולהקיש 1

בארץ ישראל (מספר טעל.חדש) 079.704.0017 ולהקיש 1

בענגלאנד (מספר טעל.חדש) 03.33015.0717 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באיימייל

נא לשלוח איימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו .ואי"ה נוסיפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

ויצא

המתקת הדינים אין גלות דורך אמונה שלימה ❁ א הבטחה אויף פרנסה בריווח ביז דער גרויסער הבטחה פון עשירות וועט מקוים ווערן ❁ גשמיות'דיגע השפעות כדי צו עוסק זיין בתורה ❁ בזכות'ן שווייגן איז זי געהאלפן געווארן ❁ לוט איז געראטעוועט געווארן בזכות דעם וואס ער האט געשווייגן ❁ השראת השכינה און דער שם אדנ"י בזכות'ן שווייגן ❁ אריכת ימים דורך שווייגן ❁ שפע בזכות שווייגן ❁ ער ווערט געראטעוועט פון פארשידענע עבירות ❁ שומר צרות נפשו ❁ מהפך זיין מידת הדין אויף מידת הרחמים

וַיְחַלֵּם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וגו' (כח, יב).

המתקת הדינים אין גלות דורך אמונה שלימה

דער תפארת שמואל ערקלערט, אז דער פסוק קומט אונז לערנען זיך צו פירן מיט דער מידה פון אמונה ובטחון בה' אין דעם ביטערן גלות, זיך כסדר מחזק זיין מיט אמונה שלימה אז פונעם אויבערשטן קומט קיינמאל נישט ארוים קיין שלעכטס, און אלעם וואס ער טוט איז נאר לטובה. ווייל ווען מען גלייבט דערין מיט אן אמונה שלימה, טוט מען דערמיט ממתיק זיין אלע דינים.

ער בויט זיינע וועלטער אויף דער באקאנטער משנה וואס זאגט (ברכות ט, ה) 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה', און ער זאגט אז עס ליגט א חוב קדוש אויף יעדן אידיש קינד צו גלייבן באמונה שלימה אז עס איז נישטא קיין שום זאך אויף דער וועלט וואס געפינט זיך נישט אונטער דער השגחה פונעם אויבערשטן, ווייל ער איז דער בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ער איז דער מהווה כל הויות ומסבב כל הסיבות, אלעם

וואס ער טוט איז גוט, און פון אים קומט קיינמאל נישט ארויס קיין שלעכטס. **דער שורש הדין איז חסד, און מיט אט דער אמונה איז מען ממתיק די דינים בשרשם, און זיי ווערן איבערגעדרייט אויף רחמים וחסדים.**

צוליב דעם, אין די היינטיגע ביטערע צייטן, ווען די צרות און דינים ווערן נאר שטערקער פון טאג צו טאג, דארף זיך יעדער איינער מחזק זיין אינעם אויבערשטן און נישט אפלאזן די אמונה, נאר גלייבן אז אלעם איז בהשגחת הבורא ברוך הוא, און גלייבן אז יעדע זאך וואס פאסירט ווערט געפירט פון אויבן, ווייל צום סוף איז אלעם לטובה. אזוי ווי עם שטייט "עת צרה ליעקב **'ממנה' יושע"**, אז א זאך וואס זעט יעצט אויס פאר א מענטש ווי א צרה, ווען זיך דער מענטש צום סוף איבערצוגיין אז דווקא פון דער צרה איז די ישועה געקומען.

און דאס איז וואס דער אויבערשטער האט געווייזן פאר יעקב אבינו אין חלום. "סולם מוצב ארצה", דאס גייט ארויף אויף די אלע גלות'ן און צרות וואס כלל ישראל גייט דורכגיין. דעמאלט ווען כלל ישראל זיין אין א בחינה פון "כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטננו" (תהלים מד, כו). **אבער** פונדעסטוועגן איז "ראשו מגיעה השמימה", ווייל דורך גלייבן באמונה שלימה ווען אלע דינים נמתק ווערן און אלע חסדים ווען אויפגעדעקט ווערן.

און אט דאס האבן חז"ל געוואלט ארויסברענגען ווען זיי האבן געזאגט 'לעולם יהא אדם רגיל לומר 'כל' דעביד רחמנא לטב עביד'. ווייל עם שטייט נישט 'מה' דעביד רחמנא - נאר 'כל' דעביד. צו מדגיש זיין אז **אלעם** - אן קיין אויסנאם - וואס דער אויבערשטער טוט, איז לטובה.

וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וגו׳ כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ (כח, טו).

א הבטחה אויף פרנסה בריווח ביז דער גרויסער הבטחה פון עשירות וועט מקוים ווערן

לכאורה דארף מען פארשטיין, פארוואס האט דער אויבערשטער געדארפט צו זאגן פאר יעקב אבינו אז ער וועט האלטן ווארט און מקיים זיין וואס ער האט אים צוגעזאגט. עס איז דאך פשוט אז דער אויבערשטער איז מקיים זיינע הבטחות, אזוי ווי עס שטייט (במדבר כג, יט) "לא איש א-ל ויכזב ובן אדם ויתנחם, ההוא אמר ולא יעשה ודיבר ולא יקימנה"?

ענטפער דער דברי ישראל, אז וויבאלד די אלע הבטחות וואס דער אויבערשטער האט אים צוגעזאגט, זענען מקוים געווארן נאר שפעטער ווען ער איז ארויס פון שטוב פון לבן הארמי. אבער ביז דעמאלט איז ער געווען אן עני ואביון, אזוי ווי עס שטייט "כי במקלי עברתי את הירדן", און דערצו האט אים נאך לבן הארמי אויך אויסגעפאפט, אזוי ווי יעקב אליין האט געזאגט "והחליף את משכרתי עשרת מונים". במילא האט ער דאך אינצווישן אויך געדארפט האבן פרנסה. דעריבער האט אים דער אויבערשטער צוגעזאגט אן עקסטערע הבטחה "כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך", אז ביז וועז די גרויסע הבטחה פון גדלות און עשירות וועט מקוים ווערן, וועט דיר אויך נישט פעלן קיין פרנסה.

און מיר ווייסן דאך אז 'מעשה אבות סימן לבנים'. יעדער אידיש קינד, בכלל ובפרט, גלייבט טאקע אז דער אויבערשטער גייט אונז אט אט שיקן די ענדגילטיגע גרויסע ישועה, אבער ביז דער גרויסער ישועה קומט, דארף מען דאך האבן קליינע ישועות, דהיינו השפעות פון פרנסה, ווי עס איז באקאנט דאס ווארט: 'ביז'ן **קרעטשמע דארף מען אויך א טרינק בראנפן**'.

וַיְדַבֵּר יַעֲקֹב נֶגֶד לֵאמֹר וגו' וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ (כח, כ).

גשמיות'דיגע השפעות כדי צו עוסק זיין בתורה

דער אמרי נועם ניצט דעם פסוק אלם א מליצה ישרה אויף כלל ישראל, און ער זאגט אז חז"ל זאגן (אבות, ג כא) 'אם אין קמח אין תורה, ואם אין תורה אין קמח'. און דער אלשיך הקדוש פרעגט, אז אויב איינם קען נישט גיין אנעם צווייטן, איז מיט וואס זאל א מענטש ערשט אנפאנגען? ענטפערט ער אז דאס איז א וויכוח צווישן דעם אויבערשטן מיט כלל ישראל; דער אויבערשטער טענה'ט אז קודם זאלן מיר לערנען תורה, און דערנאך וועט ער אונז שיקן פרנסה, און כלל ישראל טענה'ט אז זיי קענען נישט לערנען קיין תורה בעפאר זיי האבן נישט קיין שפע.

מיט דעם טייטשן טאקע די ספרים הקדושים דעם פסוק (תהלים קיח, ח) "טוב לחסות בה' מבטח באדם"; אז עם איז ענדערש א מענטש זאל זיך פארלאזט אויפ'ן אויבערשטן, אז ער וועט אים משפיע זיין פרנסה אויב ער וועט לערנען תורה, ווי אויידער דער אויבערשטער זאל זיך כביכול פארלאזן אויף א מענטש, און אים שיקן פרנסה אויף בארג, על סמך אז ער וועט נאכדעם לערנען תורה. ווייל אויף דער אויבערשטער קען מען זיכער פארלאזן, 'כי לא איש א-ל ויכזב'.

דאס איז אבער אלץ געזאגט געווארן אויף די פריערדיגע דורות. **אבער היינט בעקבתא דמשיחא, ווען כלל ישראל געפינט זיך אין אזעלכע שווערע זמנים, האבן מיר נישט דעם כח צו עוסק זיין בתורה ועבודה, נאר אויב מיר וועלן צום ערשט האבן השפעות בגשמיות, און עם וועט אונז גארנישט פעלן. דעריבער פאסט זיך יא אז דער אויבערשטער זאל אונז צום ערשט שיקן השפעות טובות**

אויף בארג, און זיך פארלאזן אז מיר וועלן דערנאך עוסק זיין בתורה, וויל אנדערש איז נישט מעגליך צו לערנען תורה.

געבט זיי השפעות טובות אויף בארג. און דעמאלט "ושלל לא יחסר", פעלט אונז גארנישט פעלן.

און מיט דעם איז ער אויך מפרש זאגט (משלי לא, יא) "בטח בה לב בעלה"; אז עם זענען דא געוויסע צייטן וואם דער אויבערשטער כביכול - וואם ער איז דער מאן, פארלאזט זיך אויף כלל ישראל - וואם זיי זענען די פרוי, און דאם וואם שלמה המלך דינען ווי עם דארף צו זיין.

אט דאם האט יעקב אבינו געזאגט פאר'ן אויבערשטן. "ונתן לי לחם לאכול וגו' ושבתי בשלום", קודם זאל אים דער אויבערשטער משפיע זיין השפעות טובות בגשמיות, און דערנאך "והיה ה' לי לאלקים", וועט ער אים קענען

וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ וגו' וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ (ל, כב).

בזכות איר שוויגן איז זי געהאלפן געווארן

עס וועלט געברענגט אין מדרש תנחומא (פימן ו): ילמדנו רבינו, ווען איינער זעט אן אדם נאה, וועלכע ברכה מאכט ער? האבן אונז חז"ל געלערנט: 'הרואה בריות טובות ואילנות טובים, אומר ברוך שככה לו בעולמו'. רחל אמנו, וואם נישטא מער 'נאה'

ווי איר, און טאקע צוליב איר שוינקייט האט יעקב אבינו געוואלט חתונה האבן מיט איר, און ער האט געשיקט מתנות עם צו איבערגעבן פאר רחל, איז געקומען לבן און עם איבערגעגעבן פאר לאה, און דאך האט רחל געשוויגן.

האט רבי שמעון בן גמליאל געזאגט, אלע מיינע יארן

בין איך אויפגעוואקסן צווישן תלמידי חכמים, און איך האב נישט געטראפן קיין בעסערע זאך פאר'ן גוף ווי שווייגן. רחל האט געשווויגן, האבן אירע קינדער אויך געשווויגן. וועלכע זי האט געזען אירע מתנות אין די הענט פון איר שוועסטער, האט זי געשווויגן; וועלכע איר קינד בנימין, וואס זיין שטיין אויפ'ן אפוד איז 'ישפה', האט געוואוסט פון מכירת יוסף, האט ער אויך געשווויגן. און דאס איז טאקע טייטש 'ישפה' - ער האט א מויל און דאך שווייגט ער. אויף איר אייניקל שאול שטייט (שמואל-א י, טז) "ואת דבר המלוכה לא הגיד לו"; און אויף אסתר שטייט (אסתר ב, י) "אין אסתר מגדת מולדתה".

האט רבי יהודה געזאגט, שתיקה איז אזוי גרויס, אז אדאנק דעם וואס רחל האט געשווויגן, האט זי זוכה געווען צו אוועקשטעלן נאך צוויי שבטים אינערהאלב כלל ישראל, אפרים מיט מנשה.

און פארוואס האט זי טאקע געשווויגן? **האט** רשב"י געזאגט, רחל האט געטראכט צו זיך, 'אויב יעקב וועט געווינען ווערן אז מיין טאטע געבט אלע מתנות וואס ער שיקט מיר פאר מיין שוועסטער, וועט ער מיר נישט נעמען, און מיין טאטע וועט מיר קיינמאל נישט חתונה מאכן צו אים, און אזוי ארום וועל איך מיך דערווייטערן פון דעם צדיק'. **האט איר דער אויבערשטער געזאגט: וויל דו האסט געשווויגן, זאג איך דיר צו אז בזכות דער שתיקה וועל איך דיר געדענקען, אזוי ווי עס שטייט "ויזכור אלקים את רחל".**

לוט איז געראטעוועט געווארן בזכות דעם וואס ער האט געשווויגן

ענליך צו דעם שטייט אין מדרש (ב"ר נא, ו) אויף דעם פסוק (בראשית ט, כט) "ויהי בשחת אלקים את ערי הככר ויזכור אלקים את אברהם וישלח את לוט"; וועלכע זכירה האט זיך דער אויבערשטער דערמאנט? די שתיקה וואס ער האט געשווויגן פאר אברהם. בשעת ווען אברהם האט געזאגט אויף זיין ווייב שרה "אחותי היא",

האט ער געוואוסט דערפון און דאך האט ער געשוויגן.

השראת השכינה און דער שם אדנ"י בזכות'ן שווייגן

די מעלה פון שווייגן איז אזוי גרוים, אז אין דעם זכות איז מען זוכה צו השראת השכינה. אזוי ווי עם ווערט געברענגט אין מדרש תנחומא (פרשת מקץ סימן י), אז בשעת ווען מען האט געטראפן דעם בעכער פון יוסף און חושד געווען בנימין אין דער גניבה, און מען האט אים געקלאפט אויף זיינע אקסלען זאגנדיג: "א גנב א קינד פון א גנב'טע, האסט אונז פארשעמט. דו ביסט א קינד פון דיין מאמע, וואם האט אויך פארשעמט אונזער טאטע", האט בנימין געשוויגן, און ער האט דעריבער זוכה געווען אז די שכינה זאל רוען צווישן זיינע אקסלען, אזוי ווי עם שטייט "חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן".

זעען מיר פון דא אז אדאנק דעם וואם בנימין האט געשוויגן, האט ער זוכה געווען אז דער בית המקדש זאל געבויט ווערן אין זיין חלק.

רעדנדיג פון שווייגן איז פאסיג צוצושטעלן דאס וואס דער של"ה הק' שרייבט וועגן דעם ענין (מסכת יומא פרק דרך חיים תוכחת מוסר אות ס"ז), און אט זענען זיינע הייליגע ווערטער: די גרויסקייט פון שווייגן איז אומשאצבאר. נעם דיר א סימן: 'הם' איז טייטש שווייגן, אזוי ווי עם שטייט (במדבר יג, ל) "ויהם כלב". 'הם' איז אויך בגימטריא 'אד-ני' (65). דיר צו לערנען אז איינער וואס שווייגט, איז דער שם אד-ני שורה אויף אים. א מענטש זאל רעדן נאר דברי צדק, נעמליך, די תורה, אזוי ווי עם שטייט (תהלים קיט, צז) "מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי".

און אזוי איז דער לשון פון רבינו האי גאון אין זיין ספר מוסר השכל: 'לשונך שים בפיך נאסרה, וכאלם היה בין החבורה, ואל תרפה ארי אסור בחבלך, ואם אותו תשלח ואכלך' (טייטש, דאס צונג זאל זיין פארשפארט אין מויל, און זיין ווי דער שטומער אינערהאלב דער גרופע. עס איז גלייך

צו א לייב וואם איז צוגעבונדן צו דיין שטריק, וואם אויב דו וועסט אים לאזן גיין פריי, וועט ער דיר אויפעסן, אזוי אויך איז דיין צונג; אויב דו וועסט עס לאזן גיין פריי, וועסטו נכשל וועדן).

אריכת ימים דורך שוויגן

דער חיד"א ברענגט אין זיין ספר לב דוד (פרק נ"ב) בשם הרה"ק ר' חיים וויטאל ז"ל: וועז א מענטש רעדט, געבט ער ארויס א הבל פון זיין מויל, און די הבל, דאס איז זיין חיות. והראיה, נאך וואם א מענטש שטארבט, בלייבט נישט אין זיין גוף קיין הבל און נישט קיין דיבור. קומט אוים, אז די הבל וואם א מענטש געבט ארויס בשעת'ן רעדן, איז א טייל פון זיין נשמה. דעריבער זענען מיר באפוילן געווארן נישט צו רעדן קיין דברים בטלים, ווייל עס ברענגט אן שאדן פאר דער נשמה.

האב איך געטראכט אראפצוברענגען א שיינעם געדאנק בשם הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע וואם טוט ערקלערן דעם מאמר וואם ר' שמעון בן גמליאל האט געזאגט 'כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה', ווייל אויבנאויף איז שווער צו פארשטיין, וויאזוי פינקטליך פארדינט דער גוף דורכדעם וואם א מענטש שווייגט?

איז ר' בונם עם מסביר מיט דעם וואם עס שטייט שוין פון די פריערדיגע ספרים, אז יעדער מענטש וואם קומט אראפ אויף דער וועלט באקומט א באשטימטער צאל ווערטער וואם ער גייט קענען רעדן דורכאוים זיין לעבן, און וועז ער ענדיגט די צאל ווערטער, שטארבט ער. קומט אוים אויב אזוי, אז ווי וויניגער א מענטש רעדט, אלץ לענגער לעבט ער אויף דער וועלט, ווייל א מענטש קען נישט שטארבן איידער ער האט פארענדיגט צו רעדן די צאל ווערטער וואם מען האט פאר אים באשטימט. און דאם האט רשב"ג געמיינט צו זאגן, אז שתיקה איז די בעסטע זאך פאר'ן גוף, ווייל דורכדעם איז דער גוף מאריך ימים.

שפע בזכות שוויגן

דער חיד"א ז"ל ברענגט אראפ אין זיין ספר דבש לפי (מערכת ש' אות ג') בשם דעם ספר ארץ חיים (אויף תהלים מזמור י"ט) דאם וואם דער זוהר הקדוש שרייבט, אז וועו א מענטש פארמאגט מידת השתיקה, וועלט דאם וואלט 'פשע' איבערגעדרייט אויף 'שפע'. און ער איז מפרש דעם פסוק (משלי י, יט) "ברוב דברים לא יחדל פשע", אז דער טעם דערפון איז, ווייל וועו א מענטש גייט ארויף צו דער מקום השתיקה, וועלט נשפע שפע למטה, און אלם מידה כנגד מידה וועלט פון 'פשע' איבערגעדרייט אויף 'שפע'.

ער וועלט א גלייכער שותף מיט'ן אויבערשטן

און כדי צו פארשטיין בעסער די וועלטער פונעם זוהר הקדוש אז בזכות שתיקה איז מען זוכה צו שפע, איז כדאי אראפצוברענגען דעם מדרש תהלים (מזמור פו): אמר רבי אבא בשם רבי אלכסנדרי, כל מי ששומע קללתו ושותק, וסיפק בידו לימחות, נעשה שותף להקב"ה, וויבאלד דער אויבערשטער טוט אויך די זעלבע זאך; ער הערט ווי די גוים פארשעמען אים, און כאטש ער קען זיי אין איין סעקונדע עלימנירן, דאך שוויגט ער. דוד איז אויך אזוי געווען; ער האט געהערט ווי מען שעלט אים, אבער ער האט געשוויגן, און דערפאר האט ער געזאגט "שמרה נפשי כי חסיד אני" (תהלים פו, ב).

דערנאך איז באקאנט וואם חז"ל זאגן (בבא בתרא סב, ב) אז 'שותף כיורד ברשות דמי' (א שותף וואם גייט אריין אין דער שותפות'דיגער פעלד, איז כאילו ער גייט אריין מיט'ן רשות פונעם צווייטן שותף).

אויב אזוי קומט אוים, אז אייגער וואם איז א שומע קללתו ושותק - וואם ער וועלט א גלייכער שותף מיט'ן אויבערשטן כביכול - האט א כח צו פועל'ן וויפיל ישועות ער ווילל און ממשיך זיין אויף זיך כל מילי דמיטב, און קיינער קען אים

נישט צוריקהאלטן, וויבאלד ער איז א יורד ברשות.

ער וועדט געראטעוועט פון פארשידענע עבירות

דער אורחות צדיקים שרייבט דברים נפלאים איבער דער גרויסקייט פון שתיקה; אט זענען זיינע וועדטער:

וועד עם איז צוגעוואוינט צו מידת השתיקה, וועדט ניצול פון עטליכע עבירות: פון חניפות און ליצנות, פון לשון הרע, פון שקרים און גידופים. וויל וועז א מענטש באזידלט איינעם, און יענער ענטפערט אים צוריק, וועט ער דאך גורם זיין אז דער שרייער זאל נאכמער שרייען און שעלטן.

דער קלוגער זאגט: וועז איך הער ווי איינער רעדט קעגן מיר, שווייג איך. פארוואס? וויל אויב איך וועל צוריק ענטפערן פאר יענעם, האב איך מורא אז יענער וועט נאכמער אנהייבן שרייען מיט נאך שווערערע און שארפערע רייד קעגן מיר.

זאגט ער וויטער: וועז א כסיל קריגט זיך מיט א חכם און דער חכם שווייגט, איז עם די גרעסטע תשובה צו פארשווייגן דעם כסיל. וויל פאר'ן כסיל שטערט אסאך מער וועז דער חכם שווייגט ווי וועז ער ענטפער אים צוריק.

און פונקט אויף דעם איז געזאגט געווארן דער פסוק (משלי יח, כא) "מות וחיים ביד לשון". וויל אז מען טראכט אריין, קען א מענטש גורם זיין אסאך מער מיט זיין צונג ווי מיט א שווערד. וויבאלד א שווערד קען הרג'ענען נאר עמיצן וואס שטייט נאנט דערצו, אבער דאס צונג קען הרג'ענען אפילו איינער וואס געפינט זיך גאר ווייט. און דערפאר האט דער אויבערשטער באשאפן פאר א מענטש צוויי אויגן, צוויי אויערן, צוויי נאזלעכער, אבער נאר איין מויל, כדי צו וויזן אז מען דארף ממעט זיין בדיבור.

דער כלל איז: פונקט אזוי ווי א מענטש מאכט א טיר פאר זיין הויז צו קענען היטן די זאכן

וואם ליגן אינעווייניג, אזוי אויך דארף ער צומאכן די טירן פון זיין מויל, נעמליך, די ליפן מיט די ציין, און זייער אכטונג גיבן וועג ער עפנט זיי אויף. פונקט אזוי ווי דו וועסט היטן אויף גאלד און זילבער און טייערע דיאמאנטן און זיי אריינלייגן אין עטליכע ראמען - אזוי אויך זאלסטו היטן אויף דיין מויל. קוק וויאזוי די פריערדיגע דורות האבן זיך זייער גאנץ געהיטן פון א שיחה בטלה.

די שתיקה איז אויך א גרויסער גדר פאר יראת שמים, ווייל א מענטש וואם רעדט אסאך קען נישט האבן קיין יראת שמים.

שומר צרות נפשו

עס איז באקאנט אז 'השומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו', ווייל צומאל קען זיך א מענטש אליין שאדן מאכן דורכדעם וואם ער גיבט נישט אכטונג אויפ'ן דיבור. דער חפץ חיים אין די מכתבים איז זייער מאריך דערוועגן און ער שרייבט: פון די אבות הקדושים קענען מיר זען די חשיבות פונעם דיבור, און ווי ווייט מען דארף נזהר זיין אויף דעם. יעקב אבינו האט בטעות ארויסגעזאגט א קללה פון זיין מויל וועז לבן האט געזאגט (בראשית לא, לב) "עם אשר תמצא את אלקיך לא יחיה", און צוליב דעם איז רחל געשטארבן פאר איר צייט.

אזוי אויך וועז עם האט זיך אפגעשפילט די מעשה מיט די שבטים אין מצרים און זיי זענען געקומען צו זייער פאטער פארציילן אז דער מושל (יוסף הצדיק) **פון מצרים איז א שלעכטער מענטש, ווייל ער האט זיי פארדעכטיגט אלס מרגלים און אין צוגאב געהייסן ברענגען בנימין צו אים, האט ער נישט געשאלטן דעם מושל, נאר געהייסן אים שיקן א מתנה אביסל האניג וכו', און געזאגט "וא-ל רחמים יתן לכם רחמים לפני האיש", אזוי ווי חז"ל זאגן** (ברכות ז, א) **אויפ'ן פסוק** (משלי יז, כו) "גם ענוש לצדיק לא טוב".

אין דער ענדע האט זיך עם טאקע ארויסגעשטעלט אלם דער

ריכטיגסטער זאך וואס ער האט נאר געקענט טון, ווייל טאמער וואלט ער וועז, פון - גרויס צעבראכנקייט - געשאלטן דעם מושל, וואלט ער ג'הרג'עט דערמיט זיין זון יוסף.

מהפך זיין מידת הדין אויף מידת הרחמים

עס ווערט געברענגט אין אדרא זוטא, 'זכאה מאן דנטיר מלוי' (וואויל איז דער וואס היט זיינע רייד). הרה"ק מקאמארנא זי"ע איז מבאר אז פון דא זעט מען אז דאס מויל איז דער כולל פון דעם תיקון הגוף, אזוי ווי די משנה זאגט (אבות א, יז) 'לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה'. און דורך שווייגן קען א מענטש מהפך זיין פון מידת הדין אויף מידת הרחמים אויף זיך און אויף גאנץ כלל ישראל.

עס ווערט פארצילט אויף הרה"ק דער חוזה פון לובלין זיע"א, אז איין יאר ראש השנה ווען עס איז געקומען די צייט צו בלאזן שופר, האט ער זיך אויפגעהאלטן אין זיין צימער און נישט ארויסגעקומען בלאזן. נאך א לענגערער צייט איז ער ענדליך ארויסגעקומען און געבלאזן מיט גרויס שמחה. האבן אים זיינע תלמידים געפרעגט וואס איז פשט פון דער פארזוימונג? האט ער זיי געזאגט, אז ער האט געזוכט עפעס א זכות צו דער האנט מיט וואס ער זאל קענען צוגיין צום כסא הכבוד און בעטן רחמים אויף כלל ישראל, אבער ער האט נישט געטראפן, ביז ער האט זיך דערמאנט אין א מעשה שהיה.

איין צופרי האט אים זיין משמש נישט געברענגט קיין נעגל-וואסער זיך צו וואשן די הענט, און ער האט נישט געקענט ארויסגיין פון בעט ביז גאר שפעט אריין אין דעם טאג. ווען דער משמש איז ענדליך אנגעקומען און אים געברענגט נעגל-וואסער, האט ער זיך מתגבר געווען אויף זיך און נישט געזאגט קיין ווארט פאר'ן משמש. מיט אט דעם זכות איז ער צוגעגאנגען צו תקיעת שופר.

זעען מיר ווי ווייט דער כח פון מלובלין זי"ע געקענט בלאזן שופר
איין שתיקה גייט, עד כדי און מעורר זיין רחמי שמים מרובים
כך אז אין דעם זכות האט הרה"ק אויף גאנץ כלל ישראל.

ב ע ז ה ש י " ת

ווילט איר האבן דעם זכות ארויף צו ברענגען
א שמייכל אויף די פנים פון אן אלמנה מיט יתומים'לך?
דאס איז פון די גרעסטע מצוות וואס דער באשעפער האט אונז געשאנקען!

איר קענט דאס טוהן מיט אפאר דאלער!

די הייליגע ארגאנעזציע לחמי מרדכי טיילט אויס יעדן שבת ממש פאר אריבער 700 נפשות אלמנות מיט יתומים'לך גרויסע שבת פעקלעך ביז צום טיר פון שטוב מיט פרישע סעלמען פיש, פרישע טשיקן, גרויסע היימישע חלות, 5 ערליי ד'יפס,2 סארט קוגלען, 3 סארט קעיקס, טייערע נאשערייען פאר די יתומים'לך מיט נאך עטליכע פראדוקטן

פאר $250

קענט איר האבן דעם זכות פון א גאנצע משפחה פאר שבת

פאר $36 קענט איר ספאנסערן 1 יתום פאר שבת

רופט אריין אונזער 24 שעה האט ליין מיט א קרעדיט קארטל
845-286-1007

אויך קען מען דורך קוויקפעי
3875090@GMAIL.COM

אידן זעהן ב"ה גרויסע ישועות דורך דעם
וואס מער מען העלפט אלץ גרעסער איז די ישועה בעז"ה